

Bortset fra Spørgsmaalet om Brændevinsafgiftens Forhøjelse i det Djiemed at tilvejebringe Midler til hel eller delvis Dækning af en Indtægtsnedgang ved den foreslaaede Revision af Toldbloven, kunde en saadan Forhøjelse tænkes bragt paa Bane ved anden finansiel Nødvendighed, f. Eks. under Hensyn til Gennemførelsen af betydningsfulde Samfundsreformer. Men der foreligger for Tiden intet, som kunde foranledige Folketinget til at tage en saadan Mulighed under Overvejelse, endfise til at søge at gøre sig fortrolig med Tanken om at lade de af en sliq Skattekilde flydende Indtægter forvaltes af en Regering, med Hensyn til hvis Respekt for Bevillingsretten Tinget ikke kan føle sig trygt.

Et Mindretal (S. Olsen) tager bestemt Afstand fra en Forøgelse af de indirekte Skatter i Almindelighed, ligesom af den foreslaaede Forhøjelse af Brændevinsafgiften, og kan med denne Motivering slutte sig til den af Flertallet foreslaaede Dagsorden.

Naar Gennemførelse af Reformer nødvendiggør forøgede Statsindtægter, bør saadanne tilvejebringes ved en Skat paa Indtægt og Formue med stigende Skala.

Et andet Mindretal (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]) kan ikke tiltræde den af Flertallet foreslaaede Dagsorden og maa paa Grund af Tidens Korthed forbeholde sig at gøre Rede derfor under Forhandlingerne i Tinget.

Et tredje Mindretal (S. Holm, N. Jensen, Keergaard) kan ikke tilraade Tinget at stemme for den af Udvalgets Flertal foreslaaede Dagsorden og derved fravige den af Folketinget hidtil fulgte Vej med Hensyn til de indirekte Skatteloves Behandling. Mindretallet kan lige saa lidt som Flertallet tilraade at stemme for det fra Landstinget oversendte Forslag til Lov om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, navnlig ikke, naar denne ses i Forbindelse med den af samme Ting vedtagne Affattelse af Toldbloven. Enhver Reform af den indirekte Beskatning bør efter Mindretallets Skøn resultere i en Nedsættelse af den samlede Skattebyrde og i en samlet Nedsættelse af den Byrde, som hviler paa den almindelige Befolknings Forbrugsartikler, men disse Krav tilfredsstilles ikke ved Landstingets Affattelse af de to indirekte Skattelove. Derimod ser Mindretallet nu som tidligere ingen Grund til at stille sig absolut afvisende over for Tanken om delvis at kompensere den Indtægtsnedgang, som fremkommer ved det af Folketinget vedtagne Toldlovsforslag, ved en Forhøjelse af Skatten paa Brændevinsbrænding, som dog ikke behøver at være saa stor, som af Landstinget foreslaaet, og som desuden bør ledsages af en passende Nedsættelse af den uforholdsmæssig høje Beskyttelse, som den indenlandske Spiritusstilvirkning nyder efter den bestaaende Toldlov. Afviser man al videre Forhandling om en Forhøjelse af Spiritusafgiften uden samtidig at anvise nogen ny Kompensation, er det ensbetydende med i hvert Fald at affære sig Muligheden for at gennemføre de paa Folketingets Toldlovsforslag vedtagne Nedsættelser af Tolden paa Livsforbrugsartikler, og det drejer sig dog her om saa store Beløb som 987,000 Kr. paa Kaffe, 1,507,000 Kr. paa Stenolie, 580,000 Kr. paa Ris, 1,590,000 Kr. paa Kul og 405,000 Kr. paa Salt, for blot at nævne nogle af Hovedartiklerne. Dette vilde være saa meget mere beklageligt, som det netop er Toldindtægten af disse og lignende Artikler, som er i stærkest Stigen og væsentligst bidrage til den indirekte Skattebyrdes uforholdsmæssige Vækst, medens derimod Brændevinsforbruget, selv uden at nogen forøget Beskatning deraf har fundet Sted, har vist sig at være aftagende. Mindretallet vil saa lidt som Flertallet give sit Minde til nogen Forhøjelse af den nuværende Beskatning, men man ser ikke rettere, end at det